

ΤΕΤΑΡΤΗ
22
ΣΒΡΙΟΥ

των τὰ δημοσιεύεται καθ' ἐκίστην εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Χανιά τῆ 19 Σεπτεμβρίου 1922

(Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου).

ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑ

Ἡ τρομερὰ τραγωδία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας λήγει διὰ τῆς ὑποδοχῆς τῶν τελευταίων λειψάνων τοῦ ἐκείθεν ἐκδιωχθέντος Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ. Ταύτην διαδέχεται τώρα ἡ ἀπειλούμενη εἰσβολὴ εἰς τὴν Θράκην. Αὕτη, ἂν ἐπραγματοποιεῖτο, θὰ ἔδιδε σύνθημα νέου Βαλκανικοῦ πολέμου, ἢ νέου Ἰσῶς Ἑυρωπαϊκοῦ. Τοιαύτη φρικώδης περιπέτεια θὰ ἦτο τὸ, ἀφεντικὸν πλέον, προάγγελμα κατὰ κλυσοῦ τῆς Ἑυρώπης καὶ τοῦ ἐκφυλισμένου καὶ παισισθηδῶς καταρρέοντος Ἑυρωπαϊκοῦ, δηλ. πολιτισμοῦ, ὑπὸ τῶν κερφίων καὶ μαύρων κυμάτων τῆς Ἀσιατικῆς καὶ Ἀφρικανικῆς βαρβαρότητος καὶ τοῦ ἐκφύλου Ρωσικοῦ Μπολσεβικισμοῦ.

Ἐυρισκόμεθα πρὸ μεγάλης κοσμοϊστορικῆς περιόδου, πρὸ νέας μεταναστεύσεως Ἐθνῶν. Θὰ κριθῆ, Ἰσῶς, ἡ τύχη τῆς Ἑυρώπης, τῆς ὁποίας, ἡμεῖς, ἐτάχθημεν καὶ πάλιν πρόσκοποι, ἕνεκα τῆς θαλασσίας καὶ χερσαίας ἡμῶν θέσεως εἰς τὸ σταυροδρόμιον τῆς Ἑυρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς.

Ἄν καὶ τὴν φορὰν ταύτην, ἡ βαρβαρότης ἐπικρατήσῃ, δὲν εἴμεθα ἡμεῖς μόνοι οἱ ὅποιοι θὰ ἐξέλθωμεν ζημιωμένοι. Πρῶτα θὰ χαθοῦν καὶ θὰ διαλυθοῦν μεγάλοι καὶ τραναὶ ἀποικιακαὶ αὐτοκρατορῆσαι. Ἡμεῖς, Ἰσῶς, θὰ κατασθῶμεν καὶ πάλιν, νὰ περιουλλεχθῶμεν εἰς τὸ κλύφον μας. Ἡ μικρὰ μας βαρκοῦλα θὰ ἐπιπλεύσῃ καὶ πάλιν. Εἴμεθα δὲ καταδύμενος καὶ οὐδέποτε βυθιζόμενος ἄσκος. Θὰ ἀπαγκισθῶμεν, ἀκόμη μὰ φορὰ, εἰς κανένα παράκαλο, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶνε πεπρωμένον νὰ χαθῶμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοὺς μεγάλους, θὰ παρασιώμεν θεαταὶ τοῦ μεγαλειώδους καταβυθίσματος τῶν μεγάλων κολοσσῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἶνε καιρὸς δουλειᾶς καὶ ὄχι λόγων.

Ἡ μεγάλη χειρονομία τῶν Πατριωτῶν, οἵτινες ἔλαβον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐπιβεβλημένης μεταβολῆς, ἐξεπροσώπει πρᾶγματι, εἰς τὸ πνεῦμα, δὲν ἐνυπλήρξε παρὰ πᾶσιν ὡς κρῦφις πόθος τῶν Ἑλλήνων καὶ μόνον σύνθημα ἀνέμενε διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀ-

ναίμακτος ἐγχείρησις ἐπέτυχε τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀποθανόντος ἀπὸ τοῦ τρομερωτέρου καὶ ἐκινδυνωδωδέστερου ἐχθροῦ, τῆς Ἰσωτεριᾶς καὶ φαναγματίας. Τώρα, πλέον, διεπραγματικῶς βασιλεύει ἡ Ἰσῶς Ἐνωσις, ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἀνορθωτικὴ δουλειά. Ἄς συσπειρωθῶμεν ὅλοι πεπαιδευμένοι περὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς κοινῆς σωτηρίας, τῆς ὁποίας ἡ οὐσία τὴν χαρακτηρίζει ὡς ἀφαιρίστικον ἀχρωματιστικὸν καὶ μεταβατικὸν, μετὰ τοῦ ἐπιστῆ ἢ κατὰλληλος οὐκ ἔστι νὰ κληθῇ τὸ ἔθνος, ὅπως ἐκφέρει τὴν ἐπιμηγορίαν του περὶ τῶν δεόντων γενέσθαι. Ἡ Κυβέρνησις καταγίνεται διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων. Νὰ τὴν βοηθήσωμεν. Ἄς βοηθήσῃ καὶ αὕτη ἐπιτελῆ προβαίνομεν εἰς ἐξυγιάνειον τοῦ οἰκονομικοῦ ὄργανισμοῦ, ἡ ψαλίδισις καὶ ἀποκόψῃ ἀλύπτητα καὶ ἀδυσώπητα τὴν γάγγραιναν τῆς ἀκατανομήτου σπατάλης καὶ κλοπῆς τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

Ἔργον δικό μας, τοῦ λαοῦ, βοηθούμενου καὶ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς χώρας διὰ τῆς εἰς τὸ ἀνώτατον δυνατὸν, ὄρων ἐντάσεως τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας.

Βοηθοῦντες, περιθάλλοιτες καὶ πρὸ πάντων, δημιουργοῦντες ὄργανοῦντες καὶ παρέχοντες ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐκ τῆς Ἀσίας ἐκδιωχθέντας ἀδελφούς μας, δὲν σῴζομεν μόνον, αὐτούς, ἀλλὰ βοηθοῦμεν ἡμᾶς αὐτούς.

Ἄπὸ ἐπαίτας, εἶνε σὸ χέρι μας, τὰς διακοσίας πενήνητα ἑξαιριαστικῶς χιλιάδας, αὐτὰς, προσφύγων, νὰ τὰς μεταβάλωμεν εἰς μεγάλας παραγωγικὰς δυνάμεις.

Εἶνε οἱ πλείστοι αὐτῶν, ἀμπελοκαλλιέργηται, κτηνοκαλλιέργηται, κηπουροί, παντὸς εἶδους γεωργοί. Εἶνε κίττοι, μηχανοτεχνῆσαι διάφοροι, βιομηχανοί, ἔμποροι, διδάσκαλοι, ἱερεῖς καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπαγγελματίων. Κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἀληθῆ οἰκονομικὴν δυνάμιν ἄρκει νὰ τὴν ὀργανώσωμεν καὶ τὴν θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν.

Ἴδου λοιπόν. Ὅσοι ἔχομεν ἀκίνητα, μετόχια, ἄς προσλάβωμεν ἀνάλογον ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἄς διαδώσωμεν νέα ἐν ἀντικρῆ χρηματικὰ κεφάλαια πρὸς Ἰταλικωτέραν καὶ ἑκτατικωτέραν καλλιέργειαν.

Αἱ πεδιάδες τῆς Κρήτης καὶ τὰ μεγάλα πολλοὶς ἀκαλλιεργητὰ κτήματα τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Νήσου γεωκτημόνων καὶ Μονῶν, παρέχουν, εὐρὸν τὸ σιτάδιον τῆς ἀπασχολήσεως ἱκανῶν χιλιάδων ἐκτῶν προσφύγων. Ὅσοι ἔχουν κεφάλαια καὶ οἰκόπεδα ἄς ἀποφασίσουν νὰ κάμουν μερικὰς οἰκοδομὰς. Ὅσοι ἔχουν κατὰ νοῦν νὰ κτίσουν οἰκίαν, ἄς τὸ πράξουν ταχέως.

Ὅσοι ἔχουν λαχανοκήπους ἄς

τείνουν καὶ ἄς ἐντείνουν τὴν καλλιέργειάν των.

Ὅσοι ἔχουν γαῖας χέρσους πρὸς σπορὰν δημοτικῶν καὶ δημοτικῶν, ἄς φρονίσουν ἐγκαίρως περὶ τῶν μέσων τῆς σπορᾶς.

Ἡ Κυβέρνησις ἄς φρονίσῃ νὰ στείλῃ σπόρους καὶ, εἰ δυνατὸν, γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ ὀδηγίους. Τὰ σχολεῖα ἄς πάρουν διδασκάλους, αἱ σχολάζουσαι ἢ μεγάλα ἐφημερίαι ἱερεῖς, ἄς φρονίσῃ, ἐν γένει, κάθε ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ὅλοι μαζί, νὰ δημιουργήσῃ, νὰ δώσῃ ἐργασίαν εἰς ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν προσφύγων.

Θὰ μᾶς μείνουν, βέβαια, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ ἐκκαθάρισμα ὕστερα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας, τὰ μικρὰ καὶ ἀπροσάκευτα ὄργανα, οἱ ἀποθανόντες γυναῖκες καὶ ἄνδρες καὶ οἱ ἀνέκνοι πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, ἀλλ' αὐτοὺς εὐκολώτερον, τότε, θὰ τοὺς οἰκοδομήσωμεν.

Ἵστερα ἂν ὀλίγον χρόνον θὰ ἴδῃτε ἀποφρίκτα, τὰ εὐεργετικά, τὰ θανατοιογόνα ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ἐργασίας.

Ἡ παραγωγή θὰ αὐξήσῃ καὶ ὡς ἀναγκαῖα συνέπεια, θὰ ξηλέσῃ ἢ τιμὴ τῶν προϊόντων τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ἐκεί ὅπου τώρα ἐξαπλοῦνται τὸ πένθος καὶ ἡ ἀπόγνῃσις θὰ ἀνατελῇ ἡ εὐτυχία καὶ ἡ χαρὰ καὶ τὸ ἀθάνατον. Ἐθνος μας θὰ ἐξακολουθήσῃ ταχύτερον καὶ ἀσφαλτέστατον τὸν πρὸς τὰ ἔνδοξα πεπρωμένα τουδρόμον του.

Ἐμπρὸς, λοιπόν, ὅλοι μαζί, ἄς πιάσωμε δουλειά.

Ἰωνάν. Μ. Φούρτης

ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΑ ΒΥΡΟΥΛΑ

Εἶνε πληροφορίαί, τὰς ὁποίας μετὰ τὸ εἶδε ἡμῖν δὲ εἰς τὸν ὀδοικητῆς Βουρλῶν κ. Γεώργιος Μεχ. Θεοδωράκης, ὅτις ἐπήρξεν αὐτόπτη: τῆς καταστροφῆς τῆς μέχρι χθὲς ἀκμαζούσης Ἑλληνικῆς πόλεως τῶν Βουρλῶν. Καὶ εἶνε εὐλόγως δὲ πόνος, μετὰ τὸν ὁποῖον ζωγραφίζει ἐν ὀλίγοις τὸ ἀπαράσκευτον θέλημα, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ πραγματικότητι του ὑπερβάλλει τὰ φαντασιακὰ. Ὁκ. Θεοδωράκης κηρύττει ἐνθουσιώδους πολεμιστοῦ καὶ ἱκανοτάτου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπράξε καὶ κατὰ τὴν περίπτωσηιν ταύτην τὸ καθήκον του πρὸς δόξωσιν τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ ὡς αἰσθηματίας νέος. Ἐν Βουρλᾷ, ἀφηγεῖται ἐκάρησιν καθ' ὀλοκλήριαν, Ἐρείκη α καὶ ἔφρα τὰ καλύπτουν. Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς κατεσφάγη. Καὶ ἄν μέρος τῶν κατοίκων Ἰσῶς τὸ ἐν δέκατον διεσώθη οὐ τοὶ ἐδρίσκονται εἰς οἰκιστὰν καὶ ἀπειλιστικὴν κατάστασιν. Καὶ οὕτω μετὰ τὴν Κρατικὴν συμφωνίαν ἐπῆλθε καὶ ἡ τρομερωτέρα ἐξ ὁσων δόξαται νὰ συλλήβῃ δ' ἀνθρώ-

πινος νοῦς καταστροφῆς τοῦ Μικρασιατικοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ τραγωδία, ἣτις ἐξετυλίχθη εἰς τὰ Βουρλά εἶνε ἀνωτέρα εἰς φρικασμὸν καὶ ἀποτροπιασμὸν καὶ αὐτῆς τῆς Σμύρνης.

Οἱ δυστυχῆς Βουρλιῶται ἐμαρτύρησαν περισσοῦτερα, διότι ἔχον τὴν τάλμην ν' ἀμυνθοῦν κατὰ τῶν ἐπιπεσόντων Τούρκων. Πάλιν ἡρωϊκή, ἀλλ' ἄνισος. Οἱ μὲν ἄνδρες καταδιωχθέντες καὶ συλληφθέντες εἰσφεκίσθησαν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐλογχίσθησαν Παρθένοι ἀπήχθησαν μακρὰν καὶ ἠτιμάσθησαν. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως ἐκείνης πόλεως εἰς χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματαῖοι εἰσομοθάνατοι μόλις ἀναπνέοντες. Ἐμείνα μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας φροντίζων μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου, ἀφοῦ ἂ πώλεσα πᾶν ὅ,τι ἔχον, διὰ νὰ σῶσθαι διὰ τῶν ὀδηγῶν μου ὅσον δυνατὸν ἰερισσοῦτερον κόσμον. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὸ κατώρθωσα. Πλείστοι ὅσοι μὴ εἰσακούσαντες τὰς προτροπὰς μου, ὅπως με ἀκολουθήσουν, παρέμειναν ἐλπίζοντες εἰς τὴν προστασίαν τῶν δυνάμεων, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἄμυναν καὶ Ἰσῶς εἰς τὴν ἐπιείκειαν τῶν Τούρκων. Ἐμείναν διὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν ἐκατόμβην τῶν Βουρλῶν καὶ νὰ περιβληθοῦν καὶ οὗτοι τὸν φωτιστέφανον τοῦ μάρτυρος.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΑΓΓΛΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Ὁ ἐν Κων)λόλει ἀναποκρητῆς τῶν «Νταϊηλ-Μαϊηλ» τηλεγραφεῖ ὅτι χάριν προφυλάξεως αἱ οἰκογένειαι τῶν Ἀγγλῶν ἀξιωματικῶν ἀπεβιβάσθησαν ἤδη κατ' εὐθείαν δι' Ἀγγλίον ἐπιτάχθησαν δὲ τὰ ἀεροπλοῖα «Συρία» καὶ «Μαρόνια» ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καθὼς καὶ τὸ «Ἀβτοκράτωρ τῶν Ἰνδιῶν» ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Ἀγγελλεται ἐκ Κ)πόλεως δι' ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ραδιοτηλεγραφικῶς εἰδοποίησε τὸν Μυσταφᾶ Κεμάλ ζητοῦσα παρ' αὐτοῦ νὰ μὴ ἀναλάβῃ καμμίαν δράσιν πρὸς τῆς ἀφίξεως τοῦ Μπουγλῶν εἰς Σμύρνην.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΔΙΑ ΤΑ ΣΤΕΝΑ

Τηλεγραφικῶς ἀγγελλεται ἐκ Μόσχας δι' ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις δὲν θὶ συγκατατεθῇ εἰς τὸν Ἀγγλικόν Ἐλεγχον τῶν Στενῶν ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων αἵτινες ἔχουν συμφέρον εἰς τὴν Μύρην Θάλασσαν.

ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐν